

Ontwaak, u die slaapt

‘Ontwaak, u die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten’ (Ef. 5:14). Deze ernstige vermaning is van zo’n groot belang, omdat ze gericht is aan gelovigen, die hun positie in Christus kennen overeenkomstig de raadsbesluiten die God geopenbaard had. Zij kenden die positie en de verheven voorrechten die daaraan verbonden waren. Zij kenden God als hun God en Vader in Christus Jezus; zij wisten dat ze, door hun positie in Christus, heilig en onberispelijk voor God stonden en Zijn kinderen waren.

Terecht kan dan ook van hen een wandel verwacht worden zoals in ons hoofdstuk van de Brief aan de Efeziërs is aangeduid, een wandel die als vanzelf voortvloeit uit het bewustzijn van de heerlijke plaats die wij in Christus voor God innemen. Maar de hierboven aangevoerde vermaning zegt ons dat de gelovige het bewustzijn van zijn positie en de daarmee verbonden voorrechten kan verliezen om vervolgens in een toestand van slaap te vervallen.

De slaap is een beeld van de dood. Een slapende merkt evenmin iets van hetgeen om hem heen gebeurt als een dode. Net als een dode ziet hij niets van de schoonheden en bekoorlijkheden van de schepping van God, alhoewel de zon hoog aan de hemel kan staan en met haar lichtglans alles bestraalt. Zo is het mogelijk dat een gelovige in een toestand raakt aan de dood gelijk, hoewel hij toch in Christus is, in een toestand van de slaap, die hem verhindert méér van de schoonheden en bekoorlijkheden van de nieuwe schepping te genieten dan een natuurlijk mens, die toch naar Gods gedachten dood is en van geestelijke dingen niets kan waarnemen, zodat de gelovige in deze betrekking praktisch met de natuurlijke mens op één lijn staat. Wellicht leidt hij niet een bepaald slechte wandel, maar ook geen hemelse wandel, omdat zijn hart vervuld is met de dingen van deze aarde. Alles wat hier beneden is, is zijn ‘schat’ en de Heer Jezus heeft gezegd: ‘Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn’ (Matth. 6:21). De schat van zo’n gelovige is op deze aarde en zijn gezindheid is aards. Zo leeft hij dan niet in overeenstemming met zijn hemelse roeping en is hij geen ‘navolger van God’. God is Licht en Liefde. En Zijn kinderen moeten ‘in liefde’ en als ‘kinderen van het licht’ wandelen.

Christus moet de eerste plaats in ons hart innemen. Dat is bij zo’n gelovige niet zo. Niet dat hij de Heer ronduit verachten zou of niet meer aan Hem zou denken, maar hij kent Hem om zo te zeggen alleen maar als een Helper in nood en bezit Hem niet als het Voorwerp van zijn vreugde en van zijn dagelijks genot. Als zodanig kan hij Hem dagen achtereen ontberen zonder Hem ook maar één keer te missen. Andere dingen nemen van ’s morgens vroeg tot ’s avonds laat zijn hart in beslag en hebben meer aantrekkelijkheid voor hem dan Christus. Die andere dingen en niet de Heer Jezus zijn het uitgangspunt en doel van zijn leven; daar wijdt hij zijn bestaan aan en daar geeft hij zijn krachten aan. Het woord: ‘Want te leven is voor mij Christus’ is ver van hem; het lijkt hem onbereikbaar (Fil. 1:21).

Even onbereikbaar lijkt hem de verwerkelijking van zijn plaats in de hemelse gewesten, ofschoon de leer daarover hem wellicht niet onbekend is. Hij weet een kind van God te zijn, maar dit bewustzijn is niet in staat hem steeds gelukkig te doen zijn of te bevrijden van zijn zorgen en vrezes, ja, zelfs van wantrouwen tegenover zijn hem zo innig liefhebbende Vader.

Zo'n Christen leidt inderdaad niet alleen een ongelukkig, maar wat nog erger is, een verloren leven, een leven dat zijn eigenlijke doel mist. Zo is de dure prijs, die Christus tot dit doel voor hem betaald heeft, ook verloren. Verschrikkelijke gedachte, dat de dood van Christus in dit opzicht voor zo iemand vergeefs zou zijn!

De lezer moet mij goed begrijpen: ik bedoel niet vergeefs ten opzichte van zijn redding, want dat is onmogelijk, maar vergeefs ten opzichte van het bovengenoemde levensdoel, namelijk het leven en het getuigenis voor Hem Die ons zo duur heeft gekocht, want er staat geschreven dat Christus 'Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons van alle wetteloosheid verlossen zou en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken' (Tit. 2:14). Op een andere plaats staat: 'Want gij zijt voor een prijs gekocht; verheerlijkt dan God in uw lichaam!' (1 Kor. 6:20), en ten slotte: 'Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij der zonden afgestorven, voor de gerechtigheid leven zouden' (1 Petr. 2:24). Men zou het aantal van deze Schriftplaatsen kunnen vermeerderen; deze zijn echter voldoende om aan te tonen dat Christus niet alleen voor ons stierf om ons te redden, maar ook om ons tot Zijn dienaren te maken en tot getuigen van Zijn heerlijkheid. Men moet wel bedenken wat het wil zeggen, dat Hij, om dit doel met ons te bereiken, sterven moest.

Hoe diep verdrietig moet het toch voor Zijn liefhebbend hart zijn wanneer al Zijn moeite, Zijn werk, Zijn ondoorgrondelijk lijden, de angst van Zijn heilige ziel, Zijn dood – wanneer dat alles voor een van de Zijnen, met betrekking tot het einddoel voor deze aarde, vergeefs zou zijn! En ach, ondanks dat is het praktisch zo met alle gelovigen die zich in de hierboven beschreven toestand bevinden.

Geliefde lezer, mocht het uw toestand zijn, dan geldt voor u de vermaning: 'Ontwaak, gij die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten' (Ef. 5:14). Het eerste teken van uw ontwaken zal zijn, dat u deze vermaning hoort en uw treurige toestand erkent, want hoewel hij die slaapt, niet dood is, heeft hij toch geen nut van het licht. Als gevolg van uw ontwaken zal een diepe ernstige zelfveroordeling in u worden wakker geroepen en zult u 'opstaan uit de doden'. Met andere woorden: u bent zelf niet dood, maar u bevindt zich als een slapende te midden van de doden. Door met ernst te ontwaken, zult u beslist breken met de aardsgezinde, wereldse toestand waarin u zich bevindt. En dan zal 'Christus over u lichten'.

U zult Hem kennen in Zijn kostbaarheid en schoonheid en Hij zal het heldere Licht zijn op uw weg. De ijdele, nietige dingen van deze aarde zullen van dat uur af direct tot hun werkelijke waarde worden teruggebracht en de Heer Jezus zal u boven alles lief zijn. U zult echt gelukkig zijn en met de apostel kunnen zeggen: 'Want ons burgerschap is in de hemelen' (Fil. 3:20), want dáár is dan het Voorwerp van uw hart, uw vreugde en genot, en tevens: 'Waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn' (Matth. 6:21).

Maar bedenk wel, dat Christus alleen dán over u lichten zal wanneer de beide eerste dingen bij u aangetroffen worden. Mocht u wellicht 'ontwaken' en toch niet 'opstaan uit de doden' (dat wil zeggen: niet beslist breken met uw aardse gezindheid), wees er dan van verzekerd dat u spoedig weer in de oude toestand van 'de slaap' zult terugkeren. Pas wanneer Christus over u licht, is Hij Zelf het Licht in de ziel en heeft men de volle openbaring van hetgeen voor God aangenaam is. Dan pas zal uw toestand in overeenstemming zijn met uw hemelse roeping.

Geve de Heer ons allen genade tot een grondig zelfonderzoek.